N°. 42. A°. 1834.

MAANDAG den [illegible] Mei.

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

Breda, den 5den April.

De *Messager de Gand* bevat thans omtrent de wapeningen in Belgie een artikel, hetwelk wij niet in deszelfs geheel kunnen overnemen, maar hetwelk zakelijk hierop neder komt.

De geheime reden der Belgische wapeningen zal weldra voor niemand verborgen zijn. Intusschen bewijst het volhouden der hevige patriotische bladen, dat Holland eenige vijandelijke houding zou hebben aangenomen, genoegzaam dat het Belgische Gouvernement logenachtige voorwendsels van nooden heeft tot regtvaardiging van deszelfs aanzienlijke toerustingen. Van den anderen kant trekt ook de mislukte reis van den Heer *Goblet* niet weinig de aandacht. In volle staatsie van Brussel naar Berlijn vertrokken, is hij te Gotha gestuit geworden door bevelen, voorzeker niet van zijn hof herkomstig, en het aankomen ter plaatse zijner bestemming is hem plotselijk verboden geworden namens een gezag hetwelk men niet noemt, doch omtrent hetwelk men zich niet kan vergissen. Eindelijk ontgaat de opmerking ook geenszins de sterke logenstraffing, door het *Journal de Francfort* gegeven aan de revolutionaire bladen, ten opzigte van derzelver berigten, dat de Heer *Hanne* op aanzoek van Frankrijk en Engeland in vrijheid gesteld en het gedrag van den Generaal *Dumoulin* misbillijkt was geworden, terwijl die generaal wel verre van zijne vorderingen te hebben moeten inkrimpen, het strategische rayon der vesting tot op vier uren heeft uitgestrekt.

Dat bovendien niemand misleid was geworden door de redenen, welke men opgegeven had voor de zending van graaf *Reede* en van de Duitsche gezanten naar den Hertog van Nassau te Biberich. Dat het thans bekend was dat deze *diplomaten* zich bij den hertog begeven tot het ontvangen van zijne authentieke verklaring, of beter gezegd van zijn protest tegen alle vervreemding van het Groot-Hertogdom; een document onmisbaar voor den Bondsdag of het Weener Congres, om bij de eene of de andere dier vergaderingen het besluit, hetwelk het Groot-Hertogdom in het Duitsch-Verbond zal doen terug keeren, op eenige formeele acte te gronden.

Dat eindelijk de verwarde bewegingen der belgische troepen genoegzaam aanduiden dat het Gouvernement het publiek wil misleiden omtrent het wezenlijk bedreigde punt, en bovendien zijn leger zoodanig geplaatst wil hebben dat het zich naar alle rigtingen gemakkelijk kan wenden.

Vergelijkt men nu alle deze daadzaken, zoo bevindt dat er tusschen dezelve een grooter verband bestaat dan men aanvankelijk zou denken, en ziet men dat ons ministerie eenige zijdelingsche wenken ontvangen heeft van hetgene er op het Weener Ministers-Congres omgaat en dat ons Gouvernement eene oorlogzuchtige houding aanneemt, niet zoo zeer ter zake van Holland, hetwelk hetzelve weet rustig te moeten verblijven, maar ter zake van het Duitsche Bondgenootschap, en om hetzelve niet sterken tegenstand den steun van *Lodewijk-Filips*, ingevalle eener bezetting van Luxemburg, te dreigen.

Het is alzoo door het dreigen met algemeenen oorlog, dat onze Brusselsche *diplomaten* de handelingen van het Duitsche Bondgenootschap hoopen te verlammen. Zij vleijen zich dat hunne legers zullen doch beven, zoo al niet voor derzelver magt, dan ten minste voor de gevolgen die een tegen dezelve gerigte aanval zou kunnen na zich sleepen.

Maar het Duitsch Congres heeft deze kunstgreep ten volle doorzien; het weet dat de buitengewone wapening in Belgie er ook eene in Holland ten gevolge zal hebben; het weet dat deszelfs besluiten, geragsteund door drie magtige monarchen en door het gansche Duitsche Bondgenootschap, wanneer men het ernstig op eene ten uitvoer legging toelegt, in de tegenwoordige omstandigheden niet tegen gewerkt zullen kunnen worden door *Lodewijk-Filips*, die in zijn eigen rijk wel met andere bezwaren te strijden heeft; het weet eindelijk dat de toorn der Belgische revolutionairen, van den steun van den Koning der Franschen verstoken, niets is dan loutere rook zonder vlam en zonder gevolgen.

De *Courrier Français* zegt van goeder hand te weten, dat de onderscheiden correspondenten der Engelsche dagbladen te Parijs, die tot dus verre in last hadden, het Fransch gouvernement en den vertegenwoordiger van den 7den Augustus te ontzien, uitgenoodigd zijn geworden een geheel ander beginsel aan te nemen en niets meer te ontzien, noch de geconstitueerde magten, noch het ministerie, noch de personificatie van het heerschende stelsel.

De *Messager* het bovenstaande artikel overnemende, zegt hierop:

Maar zoo het kabinet misnoegen geeft aan Engeland, zoo ontvangt het in tegendeel zijn getuigschrift van tevredenheid uit Weenen. Uit dien hoofdstad wordt aan evengenoemd dagblad (den *Courrier*) geschreven:

» Hetgene, waarmede men het kabinet der Tuilerien in de daad geluk moet wenschen, is deszelfs toetreding tot de algemeene staatkunde, iets waarin de wijsheid van het stelsel van behouding bovenal doorstraalt. Niemand denkt er hier meer aan, om over de beginselen te redetwisten of verwijtingen over het verledene te doen; men denkt slechts aan de gevolgen en aan het tegenwoordige. Een der eerste punten is de naleving der stellige beloften van Koning *Filips* aan Rusland, tot voorzetting van het beteugelen der wanorden, die alom door de uitgewekenen en wegens staatkundige misdrijven veroordeelden worden verspreid. Alles schikt er zich na om de stellige maatregelen die in alle staten hieromtrent genomen worden, eenstemmig te doen sluiten en Frankrijk zal voorzeker geene uitzondering daarstellen. Deszelfs gouvernement geeft den vasten wil te kennen *om de drifjes te ontwapenen en de omwentelingen te stuiten*. Het is alzoo wel degelijk van voornemen, geen half werk te doen in de genomen maatregelen omtrent *de vereenigingen der Klubben en pamphletten*; de reeds te zeer vertraagde versterkingen van Parijs, die de militaire onkosten, binnen de hoofdstad gedeeltelijk zouden verligten, te voltooijen; het indringen zijner revolutionaire in de naburige staten te keer te gaan, enz. Dit een en ander zullen zoo vele waarborgen zijn voor de algemeene rust, tot welker behoud alles in Europa de handen in een slaat."

In de thans ontvangene Londonsche bladen tot den 2den April vindt men berigten uit Lissabon tot den 15den Maart. Het blijkt daaruit, dat geen nieuw gevecht in Portugal is voorgevallen; doch don Pedro, die van de ongesteldheid, waaraan hij eenigen tijd heeft geleden, thans genoegzaam hersteld is had een uitgebreid plan van veldtogt helpen beramen, waarvan zijne vrienden zich goede gevolgen beloofden. Het zoude daarin bestaan, dat zoo wel van de zijde van Oporto als van de zijde van Algarve zijne troepen aanvallender wijze zouden te werk gaan, en zoo doende trachten zouden, om de landstreek, waarin de Miguelisten de overhand hebben, tot een deel der oevers van den Taag en tot Santarem te bepalen. De Hertog van Terceira was, tot de uitvoering van dit ontwerp mede te werken tot bevelhebber van Oporto benoemd; terwijl Bernardo de Sa, aan wien men nog onlangs eene versterking van 800 Belgen heeft gezonden, in Algarvie meest werkzaam zijn. Van de Miguelistische soldaten, die in den laatsten tijd gevangen genomen zijn, hadden er twee of drie honderd onder don Pedro dienst genomen. Men had te Lissabon steeds moeite niet een' deel der in Engeland aangeworvene vrijwilligers. Eenige daartoe behoorende officieren hadden hun afscheid genomen, en waren kort voor hunnen terugkeer naar Engeland met eenige politiesoldaten slaags geraakt, bij welke gelegenheid een Britsch officier was doodgeschoten.

(*Amsterd. Courant*).

MENGELINGEN.

IETS OVER DE VOORDEELEN VAN DOORGAANDEN ARBEID.

(*Vervolg en Slot van* N°. 41.)

— Hem, die zich met den menschelijken arbeid bezwaard vindt, mag men dus vragen, wat wenschelijker ware, in de uitmuntende vermogens van den mensch, en tevens in zijnen arbeid te deelen, of van dezen arbeid bevrijd, en tevens van zoodanige vermogens verstoken te wezen; eene vraag, die gewis door niemand kan gedaan worden, dan slechts door hem, die zijne waarde als mensch miskent, en zijnen verheven' aanleg voorbijziet, en zich tot na aan de grenzen van het redelooze vee verlaagt. De mensch, schoon op aarde het behoeftigste aller schepselen, mag nogtans in dit opzigt zelfs het gelukkigste van alle genoemd worden. De arbeid, den mensch opgelegd, brengt zijne ligchaams- en geestvermogens in werking; en dit toch maakt, zonder twijfel, de eerste van alle mogelijke genietingen uit. Men verbeelde zich hier wel niet eene zulsleege werkeloosheid, want die kan geene plaats hebben, en zou alle bewustheid van eigen bestaan uitsluiten; maar liever den staat van iemand, die, rijk bemiddeld, zich uit luiheid of weelde aan alle bepaalde bezigheden onttrekt; welke eene doodelijke verveling zal niet met zulk een naauwelijks den naam van leven [illegible]ndig, moeten gepaard gaan! — Dien nijveren alleen, die van ledigheid afkeerig, zijnen tijd en vermogens nuttig aanlegt,

valt het te beurt, rijke vruchten van zijnen arbeid in te oogsten. Hij geniet met vreugde zijn aanzijn; kent d[illegible] die hem in de geschapenheid is [illegible] en de hoogere volmaaktheid, tot welke hij boven vele duizenden bestemd is. En van daar eene opgeruimdheid en vergenoegen, die hem bij elke schrede vergezellen, en hem tot eene hem goede bijblijvende bemoediging strekken. Voegt hierbij, dat de krachten en de welstand, zoo van ligchaam als van geest, door den arbeid bevorderd worden.

Buiten een konstmatig betoog, hoe, door den arbeid, de afscheiding en omloop der vochten, de uitwaseming, de spijsvertering en groeijing worden begunstigd en voortgezet; hoe het verstand er door opklaard, de denkbeelden uitgebreid, het geheugen versterk, het oordeel gewijzigd, de neigingen bestuurd, en de schadelijke driften beteugeld worden; buiten een uitvoerig betoog van deze waarheden, vindt ieder, in hetgene hij dagelijks ziet en ontmoet, een duidelijk bewijs van den heilzamen invloed der arbeidzaamheid, en niet minder van het stomp worden van begrip en vernuft bij den vadzigen, die alles als pijnigend schuwt en vermijdt, wat hem eenige moeite kosten, en in zijne logge rust immer storen zou. Wijders, gelijk arbeid de ware prijs is der vervulling onzer behoeften, zoo is wederkeerig die vervulling het natuurlijk uitwerksel van onzen arbeid. Niet altijd, treft deze het doel, en de uitslag beantwoord niet altijd volkomen aan de pogingen, zoodat de mate van bezittingen en genietingen geëvenredigd zij aan die van den werkzamen ijver. Eenigen ten minste, hoe zij ook zwoegen en zich afslooven, gebeurt het nimmer, zich aan armoede en gebrek te kunnen onttrekken.

Zeldzaam, evenwel, heeft dit in den volsten zin plaats; en dan mag men hier nog vragen: is het ook al geheel of gedeeltelijk aan de verkeerdheid der menschen toe te schrijven, wanneer de vlijt den vlijtigen niet bekroont? en verschaft zij hem niet ligtelijk zoo veel, als vereischt wordt tot onderhoud, en bovendien strekken kan tot menigvuldige veraangenaming? Hij, die, door meerdere beschaving of gegoedheid, uitgestrektere genietingen heeft leeren kennen en smaken, mogt den schamelen dagloner hier uitsluiten in zijne verbeelding; dit doet hij ten onregte; immers zijn ook voor dezen vele genoegens en vermaken; schoon minder kostbaar en schitterend, (en zijn het kostbare en schitterende vereischten tot het ware genot des levens?) toegankelijk. Getuige daarvan de tevredenheid, die men voorzeker niet schaarscher bij de lagere, dan bij de hoogere standen aantreft. Hij, die zijne hoop en uitzigten geenen ruimen teugel kan vieren, ziet die ook spoediger vervuld. En hij vooral, die niets heeft, dan door eigen arbeid verkregen gevoelt er boven anderen, de waarde van. Niemand dan zichzelven, na het Opperwezen heeft hij er voor te danken; en alle genot is voor hem de vrucht van hetgene hij zelf verrigt heeft. Dit, voorzeker, is voor hem eene bron van streelende en bemoedigende gewaarwordingen, die onbekend zijn aan hen, wier bezigheid zich bepaalt tot het kommerloos verteren van voorouderlijken rijkdom.

Dat nu deze onderscheidene voordeelen voor elk in het bijzonder uit den arbeid voortvloeijen, legt hij ook, bovendien, voor allen gezamenlijk, den grond tot den maatschappelijken staat en het maatschappelijk geluk. Een aangeboren trek tot gezelligheid kan wel den mensch in eenigen omgang met zijne medemenschen hebben gebragt; maar nooit [illegible] tot die, groote, meer geregelde vere[illegible] bekomen zijn, waardoor zoo veel [illegible] wordt aangebragt. Het is immers de gemeenschappelijke arbeid, die de betrekkingen vestigt en uitbreidt; die een' ieder zijne plaats aanwijst in de zamenstelling van het geheel, ieder afhankelijk en tevens noodzakelijk maakt, den band van aller eenheid toestrengelt, en, in zijne gevolgen, de mogelijkheid daarstelt van hetgene anders ondoenlijk zou zijn. Wil zich iemand hiervan overtuigen, hij sla het oog op onzen vaderlandschen grond. Buiten de kunsten, die het bevredigen onzer behoeften, in derzelver geheele uitgestrektheid, deed ontstaan, waren deze streken, thans vernuftig aan het geweld der wateren onttrokken, zoo rijk in blijken en voortbrengselen van nijverheid, altijd onbewoond gebleven, ja welligt stukswijze, sedert eeuwen, in de diepte bedolven. Niet overal vindt men dit even treffend bewaarheid, omdat niet alle oorden hun voortdurend bestaan zelf aan menschenarbeid verschuldigd zijn; doch geen is er, dat niet de gedaante zijner bevolking en vruchtbaarheid, zijne akkers en beemden, zijne heilzame inrigtingen, met al derzelver zalige uitwerkselen, van den arbeid ontleent.

Vergelijkt men nu deze gesteldheid met die van den zoogenoemden mensch der natuur, dat is, van den mensch zonder opvoeding, zonder beschaving, zonder ontwikkeling en beoefening zijner vermogens, dan staat men verbaasd over zijne vorderingen, opgetogen over zijne veredeling. Veredeling in kennis; daar hij alles om zich henen gadeslaat, verschijnselen waarneemt en vergelijkt, tot de oorzaken van vele derzelve doordringt, hoogere wetenschappen omvat, zich duizend ontdekkingen ten nutte maakt, vooral met zich zelven bekend wordt, ja tot den Oneindigen opklimt. Veredeling ook in genietingen; daar hij, schoon een zinnelijk wezen blijvende, zich boven het dierlijke verheft, en het ware schoon weet op prijs te stellen. En eindelijk, veredeling zelfs in zedelijkheid; immers is bekrompen eigenbelang niet meer zijne drijveer, daar hij regtvaardig, geduldig, toegeeflijk, medelijdend, edelmoedig leert zijn.

En dit alles is aan geenen bevoorregten rang of stand verbonden. Toevalligheden, gevoegd bij de verschillende mate van elks begaafdheid en vatbaarheid, mogen den eenen meer dan den anderen begunstigen, niemand toch is uitgesloten; en, deelende in den opgelegden arbeid, deelt ieder, naar gelange zijner bijzondere omstandigheden, in de voordeelen, die bij aanbrengt.

(*Vaderl. Letteroefeningen.*)

ADVERTISSEMENTEN.

☞ ALGEMEENE VERGADERING van het DEPARTEMENT *PARAMARIBO* der MAATSCHAPPIJ: *TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN*, op HEDEN, den 26sten Mei 1834, des Avonds ten 7½ ure; in de Zaal van de Loge *Concordia*.

BALLOTAGE: de Heer J. C. VAN WEEDE.

VOORLEZING: de Voorzitter M. H. B. HALJUNGA.

(22099) A. SALOMONS, zal *MORGEN* om 9 ure op VENDU verkoopen:

Provisiën, Stukgoederen, *Pro Patria* Papieren, en fijne Hollandsche Liqueuren. Alsmede eenige Varkens en Provisiën aankomende den Boedel van wijlen H. DÖRKER.

(23406) AANGEBRAGT, per het Schip *Elisabeth Cornelia*, Kapitein J. D. DIETS, en te bekomen in het Pakhuis van C. CORNELISSEN, wonende in het Huis laatst bewoond door den Heer A. J. POSNANKI, aan de *Watermolenstraat* over den Heer P. DUBUS.

Versche PROVISIEN, STUKGOEDEREN, DRANKEN, DAMES *MODEWAREN*, en verscheidene andere soorten Goederen meer.

Paramaribo, den 23 Mei 1834.

J. C. TELTING J. Gz.

Heeft aangebragt met het Schip *Elisabeth Cornelia*, Kapitein J. D. DIETS:

Groene kelders Brandewijn, roode dito Cognac, dito groene kelders Jenever; oxhoofden Medocwijn, kisten fijne roode Wijnen, dito Likeuren in soorten; ¼ tonnen gerookt en gezouten Spek, ½ dito gezouten Vleesch, vaatjes Rolpens, dito Worst, dito Saucijzen, Hammen, gerookte Ossenribben, Paterstukken, Nagelhout, gerookte Ossentongen; manden Aardappelen; pullen Azijn; Edammer Kazen, Zwitsersche dito, Saucijsen de Boulogne, Brunswijker Worst; beste groene en zwarte Thee; Snuif- en Rooktabak in soorten.

Lakens in soorten; fijne Hollandsche Linnens; Russische Zeildoek, Jacquards, Indiennes, Jacconets, Robbinets, Organdy en Gaze Doeken; gevlamde, gestreepte en gelithographieerde Indiennes en Jacquards; Concordia's, Oost-Indische geele Nankings; gedrukte Calico's, katoenen Doeken, witte Calico's, dito met gedrukte randen, zijde en katoene Kravatten; Piqué in soorten voor Vesten, Piqué Beddedekens in alle kleuren, Vrouwen, Mans en Kinder Kousen; Chelassen, Ginghams, Navarino's, Ponso, Tafelkleeden; Damast Tafel- en Servetgoed; gem. Kleederen, naar de *nieuwste smaak*; Hoeden, Petten, Laarzen en Schoenen in soorten, Dames en Heeren Mantels; gaas Linten in soorten; Roomsche Snaren.

Heeren en Dames Horologien, repetitie en speelende dito; vergulde Pendules; Schilderijen met Uurwerken; gouden Horologie-Garnituren, dito ringen in soorten, dito Hemdenknopjes, dito Potloodpennetjes, dito Sigaren dito; Grenaten, Bloedkralen, Topazen en vele andere Oorringen.

Eau de Cologne en Eau de la Vande Ambré, Pomades en Zeep in soorten; Savonet Ballen; Kleeder, Hoeden en Hoofdborstels; Patent Kurkentrekkers; Honingwater; Portefeulles en Folio's met sloten; Tandpoeders, dito Borstels; Eijeren Kokers; Kopieer Machines; Kammen in soorten; Dames Werkdoozen, dito Werkkisjes.

En vele andere Goederen meer. (23420)

☞ Zijn te bekomen in het *Pakhuis* van D. L. DE LEAO LAGUNA:

Versche PROVISIEN, afgescheept te *Amsterdam* den 12den April jl.

Diverse STUKGOEDEREN, DRANKEN, en *Extra Fraaije* Heeren en Dames MODE-GOEDEREN, enz. (19640)

(23421) E. ALEXANDER en W. CRASS vertrekken.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *Zorgvuldigheid*, Kapt. J. J. BROUWER, met hetzelve zijn gearriveerd: de 2de Luitenant W. WILLEMSEN, een Sergeant, twee Korporaals en 30 Jagers; bestemd ter aanvulling van het Garnizoen alhier.

Het Schip *de Snelheid*, Kapt. C. WESSELS. — Beiden van *Amsterdam*.

UITGEKLAARD.

In het Neder-Distrikt *Nickerie*, het Schip *Nederlanden*, Kapt. C. HOFEKER, naar *Middelburg*: lading: 122 vaten Suiker, 57 vaten en 121 balen heele Koffij, 17 vaten en 8 balen gebr. dito, en 258 balen schoone Katoen.

Het Schip *Nickerie*, Kapt. D. CLELAND, naar *Rotterdam*; lading: 399 vaten Suiker en 206 balen schoone katoen.

De Noord-Amerik. Brik *Mary en Eliz.*, Kapt. J. SAYWARD, naar *Gloucester*; lading: 146 vaten Malassie.

De Noord-Amerik. Brik *Juniper*, Kapt. J. GROSBY, lading: 207 vaten Malassie.

De Noord-Amerik. Brik *William and Henry*, Kapt. GEORGE PAARCE; lading: 316 vaten Malassie. — Beiden naar *Boston*.

[illegible] TEXEL gearriveerd: den 9den April, het Schip *Sophia Maria*, Kapt. G. L. RÖPERHOFF; van hier.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.